

ילדי הצדיק

גליון 229
פרשת שופטים
ב' אלול תשפ"ז

להיהפך למהות הצדיק

מאת מורינו הרב שליט"א

בעין העדשה

ערב ראש השנה – תשפ"ז

רזאים ניסים

סיפורי ניסים וישועות מכלי ראשון

מזה תקופה שאשתי לא הרגישה טוב. ניסינו כל מיני דברים והם לא עזרו לה. שמעתי על כוחם של התרומות לילדי הצדיק והבטחתי 400 שו צדקה לילדי הצדיק. שו צדקה לילדי הצדיק. ממש במקום, חל שיפור עצום וברוך ה' היא הרגישה טוב.

מי שמתקרב אל הצדיק אף שאינו מקבל ממנו כלל - אדם היה באומן וראה שהוא עוד לא קבל כלל הוא גם כן טוב מאד, עצם הנסיעה לצדיק, האמונה בצדיק, כי האמונה לבדה שמאמין בהצדיק מועיל לעבודת ה' יתברך, כי טבע האכילה שהמזון נהפך לניזון.

כזה אוכלת צומח - עשבים, זה נהפך לחי, וחי למדבר, ואחרי זה המדבר (האדם) אכל את החי (את הבהמה) ונהי נהפך למדבר, עד שזה נכנס למח. כל העבודה של האדם זה להפיל במח של הצדיק, שלאט לאט הוא יכנס למח של הצדיק, ויתחפץ.

למח של הצדיק, ונכנס ללב, מתחפץ ללב של הצדיק. כמו שכתוב שהצפורן של הרגל של הצדיק יותר לבבית יותר לבבית מלב של אדם אחר וכן בשאר האיברים וזה "אָרץ אוכלת יושביה" ... אחד ספר לר' נתן שיש לו את הכפפה של הרבי. הוא אמר לו: "ולוי יש את המח של הרבי".

(ליקו"מ תורה קכ"ט) "כי אָרץ" הוא בחינת אמונה, כמו שכתוב שכן אָרץ ורעה אמונה. וזה "אוכלת יושביה" שנקנס לאָרץ שהיא בחינת אמונה, נאכל אצלה, שנתהפך למהותה. "מי שדבוק לצדיק ומאמין בו, שהוא בחינת אָרץ, הוא נהפך להצדיק, ונהפך למהות הצדיק ממש.

כי כל הענין שנותנים לאדם לחיות 120 שנה, הוא צריך לראות שב120 שנה האלה הוא יתפך למהות הצדיק. פשוט למח של הצדיק, ללב של הצדיק, לצפורן של הצדיק, זה כל התכלית וזה כל המחשבות שלומדים גמרא, שלחן ערוך, חשן משפט, קצות החשן, הכל זה להפך למהות הצדיק, שהרבי הבטיח "כמני ממש", שיהיה לנו את המח של הצדיק, את הלב של הצדיק, את הצפורן של הצדיק ... אם אדם הלך ארבע אמות באומן, ארבע אמות ליד הרבי, והוא השתטח על הציון, אמר תקון הכללי, אז יש לו כבר את הכלים להפך למהות הצדיק.

דבר המשגיה

ילדים צדיקים ומתוקים:

שופטים ושופרים תתן לה, אחד הפרושים הוא שהאדם צריך לתת [תתן] לעצמו [לה] - שופט שישפט אותו ויפקח עליו. ומיהו השופט הזה? אני! כן, יש לי גם תפקיד של שופט ושופר לבדוק ולדון את עצמי.

ההרגל הלא טוב שלנו הוא שאנחנו תמיד עסוקים להצדיק את עצמנו, גם כשאנחנו לא צודקים בכלל. בדיוק פאו, בנקודה הזאת, צריכים לעשות שנוי. השנוי הוא לא מול החברים, אלא רק מול עצמי.

אני נכנס לפנה, עושה התבודדות, בודק את מעשי, מגיש לעצמי דין וחשבון על כל מה שאני עושה. האם כך ראוי ונכון באמת שאני נעשה, אולי גם במקום שאני עושה טוב, אני יכול יותר.

ומי שומע אותי? רואה אותי? בורא עולם. אבא שבשמים שומע כל מילה, כל תפלה וכל חרטה, מיד ה' אומר לכל המלאכים הרעים, מלאכי חבלה, תעזבו אותו, אל תענישו אותו, הוא פנה אלי, אז אני אטפל בו, אני יעזר לו. "כשיש דין למטה, אין דין למעלה".

זה שמזכיר לנו השופר: "זכרו עוד מעט מגיע יום הדין, שיפסקו בו את כל עתידיכם, היו חכמים, רוצו ותשפטו את עצמכם וכך תנצלו מהדין הקשה של הוצר הרע - מלאך המות".

וזה לשון נחת השלחן (סימן ט"ו): "בתקיעת שופר מזכירין את האדם שנתעורר עליו המשפט שלמעלה והקדוש ברוך הוא יושב על כסא דין ועל ידי זה האדם המשפיל נתעורר לשפוט את עצמו ואז כשיש דין למטה אין דין למעלה והקדוש ברוך הוא עומד מכסא דין ויושב על כסא רחמים".

בברכת א גוט שבת, המשגיח נפתלי ביק.

תקציר: רבינו התכונן לנסוע לטבריה, בעקבות בקשת משמשו.

מן הראוי לתאר מעט את מראה העיר טבריה באותה עת בה שהה רבנו בארץ ישראל:

טבריה תקני"ט. העיר הקדושה הספוגה תורה וקדושה זה אלפים בשנים עוד מזמן התנאים, ברם תקופה ארכה שוממה היתה מבלי יהודים. אך לפני עשרות שנים החל הישוב היהודי פורח על ידי התגשבותם של הצדיקים הגדולים, ממשיכי הדרך של הפעל שם טוב הקדוש והמגיד ממזריץ.

כבר בחיים חיותו של הפעל שם טוב הקדוש עלו ארצה יחידים מתלמידיו הקדושים. בשנים של ת"ק והלאה הגיעו לארץ ישראל הצדיקים הנודעים: הרב הקדוש רבי גרשון מקיטוב - של הפעל שם טוב, הרב הקדוש רבי אלעזר רוקח מאמשטרדם, הרב הקדוש רבי אברהם שמשון הכהן מרשקוב - בנו של ה"תולדות", ועוד.

לא היה לה קיום לעליה זו. כאשר נפטר רבי אלעזר רוקח, שהיה "מרא דארעא ישראל", שבו השאר לחון לארץ.

חמש שנים לאחר הסתלקות הפעל שם טוב, בשנת תקכ"ה, עלו לארץ ישראל חבורה קדישא שמנתה חמשה עשר צדיקים, ביניהם הרב הקדוש רבי נחמן מהורודנקא והרב הקדוש רבי מנחם מנדל מפרימישילן ועוד.

גם עליה זו לא היתה בת קיימא, כי תוך זמן קצר נתבקש רבי נחמן לשיבה של מעלה.

באותם ימים התמקמה הקהלה האשכנזית בגליל בלבד. בירושלים לא העזו האשכנזים להתגושש, עקב החוב הכבד אותו חבו לערבים עבור חרבת רבי יהודה החסיד. גם העניות והדחקות תרמו לאי ארגון ישוב מסדר.

משנת תקכ"ה עד שנת תקל"ז קטן ונדל היה הישוב היהודי בטבריה, וככל שנסו להגדילו לא עלה הדבר יפה.

בחדש אדר שנת תקל"ז, התארגנה חבורה גדולה של שלש מאות נפשות, תחת הנהגתו של הצדיק רבי

מלאכת המחתך - ב'

ל"ט מלאכות שבת

מלוקט משולחן ערוך ומגדולי הפוסקים

○ המגיר ראשי פלנסאות כדי להשוותן שיהיו כולן במדה אחת, חזב משום מחתך.

○ וכן המשוה רגלי השולחן או הכסא וכדומה חזב.

○ וכן החותך חבל באמצע וכונתו שיהיו שני חבלים שוים

בארכם,
חזב
משום
מחתך.

מסע הפלא

סיפור בהמשכים | פרק כ"ז

מנחם מנדל מויטבסק, לעלות לארץ הקדש, ולחדש את הישוב בטבריה.

לאחר טלטולי דרך ויטורים הגיעה החבורה הקדושה לארץ ישראל, ביום ה' באולול של אותה שנה - תקל"ז.

בין הבאים היו אף הרב הקדוש רבי אברהם מקליסק, ועוד מתלמידי המגיד ממזריץ.

מאז התחדש הישוב היהודי בצפת ובטבריה. וישוב זה לא פסק עד עצם היום הזה.

רבים מן הצדיקים אשר בחון לארץ, שרצו מאז ומקדם לעלות לארץ הקדש, נצלו עתה את ההזדמנות, מדי פעם עלתה חבורה של מספר צדיקים להתגושש בצפת או בטבריה.

כאשר הגיע רבנו לארץ ישראל בשנת תקנ"ט, כבר חלפו עשר שנים מהסתלקותו של מנהיג עדת החסידים רבי מנדל מויטבסק. המנהיגות עברה לרבי אברהם מקליסק.

בקליסק אשר בליטא נולד רבי אברהם לאביו רבי אלכסנדר.

בצעירותו נחשב רבי אברהם לאחד מחשובי תלמידי הגאון מוילנא. הגאון חבבו וקרבו, עקב ידיעתו הרבה בתורה ומכמניה. בסביבה פלה

התפרסם רבי אברהם כגאון עצום.

בדרך פלא נודע לו לרבי אברהם אודות המגיד ממזריץ. הוא התקרב אליו, ובמשך הזמן היה לאחד ממקורביו הנאמנים.

זמן רב שהה רבי אברהם בצלו של המגיד. זמן רב לא נסע לביתו ונשאר לחסות בצל הקדש, בשאבו מן המגיד מלא חפנים תורה וקדושה.

לאחר זמן, כאשר שב לביתו, עבר דרך עגרתו של הגאון מוילנא. כאשר ראהו הגאון שאל אותו: מה נתחדש לך במזריץ?

"יחי בהם" - השיב רבי אברהם בקצרה.

מיום זה ואילך לא שב יותר רבי אברהם לפגש בגאון מוילנא. הוא התדבק כלו בתורת החסידות של רבו הגדול המגיד ממזריץ.

בשובו לקליסק כבר ספוג היה רבי אברהם בתורת החסידות שלמד אצל רבו במזריץ. הוא החל לצעד בדרך זו והיה לאחד מעובדי השם הגדולים בדרו.

המשך בשבוע הבא בע"ה.

הרב של סגור

בעזרת ה' יתברך יתקיים באומן חבר'ה מיוחד, במשך רוב שעות היום, בציון הקדוש כפי הוראת מורינו הרב שליט"א.

7 משטחים נשלחו באניה לאומן ובנוסף נערכו שם על ידי שליח מיוחד - קניות רבות של מתנות יקרות ערך, פרסים, ממתקים ועוד ועוד... כל אלו כדי לעודד את בנינו היקרים לנצל את הימים הקדושים והנעלים ולפעול ישועות למשפחתם ולכלל ישראל כמובא שראש השנה כוחו גדול להשפיע שפע ברכה והצלחה ברוחניות ובגשמיות לכל השנה כולה.

עלות החבר'ה של ראש השנה היא 100,000 ₪

התורם 1000 ₪ זוכה לקחת חלק בתקון הפללי שיהיה לזכותו בציון רבנו הקדוש, לישועת מורנו הרב שליט"א, ושם התורם יזכר במעמד תקוני הפללי לישועה.

אלו שלקחו חלק בחבר'ה באומן בשנה שעברה ראו ניסים וישועות. קח לך זכות וסגור!!!

תרומות והעברת שמות אצל המשגיח ר' נפתלי ביק 0527156621

קומיקס ברסלב

המשך יבוא א"ה

מעומק ליבנו שולחים אנו את ברכתנו לחתן:

שמואל איזיק דיאמנט ג"י

לרגל הכנסו עול תורה ומצוות, יהי רצון שתזה לעלות מעלה מעלה בעבודת ה' ובדרכי החסידות, בדרך רבנו הקדוש ומורינו הרב שליט"א.

מאחלים: ולדי הצדיק.

חזל
טוב

נא לה יעמוד על הכרמל על אשר נדב לייבם אותם ליטול חלק במפעל הגדול "חברת ילדי הצדיק"

אילנית בת ז'נט.
נחמן דוד בן אורית.
רחל חנה בת שנית.

זיווג הגון

בן ציון חי בן רחל.
נחמן בן בחוריה רחל.
רפאל בן פורן.
ישראל יוחנן בן טאלי.
אביעד, דורון,
נהוראי, מעיין, נועם
בני טאלי.
יוסף חיים בן עליזה.

לעילוי נשמות

נלי בת ג'ורג'יה.
יהודה בן חנה.
ניסים מעיין בן מרים
שמחה.
רחל מלכה בת
מסעודה.
יחקק בן לאה.
יוסף חיים בן
אברהם.

יהי רצון מן קדם אבותינו די בשמיא
שחוזר בזכות רבלי פיהם של תינוקות של
בית רבן שאין בהם הטא לכל הישועות
ברוחניות

ליקוטי עצות

נגינה

יא. גגון וכלי שיר יש להם כח גדול להמשיך את האדם לשם יתברך, עלכן טוב לאדם להרגיל את עצמו להחיות את עצמו בכל פעם עלידי איזה נגון, לשמח את נפשו ולדבק את עצמו לשם יתברך עלידי זה, בפרט בשבת ויום טוב וחתנה של מצוה.

סקלנות

א. כשאדם יודע שכל מארעותיו הם לטובתו, זאת הבחינה הוא מעין עולם הבא. וזה זוכין עלידי ודוי דברים לפני התלמיד חכם. ואז יזכה לידע שכל מה שעובר עליו כל מי חניו, הכל לטובתו, כי הכל מחמת אהבה שהקדוש ברוך הוא אוקב אותו. וזה עקר שלמות הדעת של האדם, שלא יבעט ולא יתבלבל מהרפתקאות שעוברים עליו, רק יאמין שהכל לטובתו הנצחית.

הציץ עלי הצדיק בעיניו הטהורות, שכל אהבת ישראל שבעולם גלומה היתה בתוכו, ואמר: "אין פרץ" - פרץ לא ישיג את גבולך; "ואין יוצאת" - אתה לא תצא מאחוותך! "ואין צווחה" - אינך צריך לצעוק - 'ברחובותינו' - מכיון שהרחבות בעינה עומדת ועל כנה נשארתי! - - -

"מה אומר ומה אדבר" - המשך זליג לספר - "ישבתי הביתה, והנה, למחרת בבוקר, מגיע שליח דחוף להזמין לחצר הגרף. "מצאתי אותו חיוור כסיד ומבוהל עד מוות. הוא הצביע על עגלה עמוסה כל טוב שניצבה בחצר, ועליה תבואות, פירות, ירקות, עופות, ביצים. ועוד כיוצא בהם, ואמר: "הסכת ושמע! הלילה הזה בחלומי, והנה יהודי זקן הדור פנים לקראתי, ויך אותי במקלו מכות נאמנות, על דבר חוזה החכירה אשר חתמתי אמש עם היהודי פרץ!"

"ובכן, אינני מוכן להסתכן בחיי ולהתחייב בנפשי בשביל אותו פרץ; הא לך את כל העגלה הלוו ואשר עליה למנחה: בראש וראשונה כדי לחלות פניך על העוול שבקשתי לעשות לך, ושנית, כדי שתואיל בטובך לנסוע לעיר של הפרץ הלוו, ולדרוש ממנו כי ישיב לי את ההוזה שחתמתי עמו. הנה, המשך הגרף ודיבר בבהילות, טול את מעות הקדימה שקבלתי ממנו, והשיב לו, ואל תשכח ליטול מידיו את החוזה ולהשמידו! זהו! האחוזה נשארת בחכירתך לעולמים! - - -"

אך הגעתי לביתי, ועוד לא היה סיפק בידי להתאושש מן ההלם הראשון, והנה עגלה כבדה, עמוסה עד למעלה ראש בכנסת ובאה בחצרי. יצאתי אל החצר, ולנגד עיני מתגלה, לא אחר מאשר אותו פרץ, בכבודו ובעצמו.

"שמע, קופץ הוא מיד העגלה ופותח מיד לדבר, את כל העגלה הזו ואשר בה הבאתי לך למנחה - למחילת חטא ולסליחת עון, על העוול אשר בקשתי לעולל לך! זאת ועוד אבקש ממך, כי תואיל לגשת בשמי אל הגרף, להחזיר לידי את החוזה שחתמתי איתו אמש, ולבקש ממנו בחזרה את דמי הקדימה שנתתי לו!" "איזשהו רבי זקן הופיע הלילה בחלומי, המשך פרץ לספר בחרידה, ובמטה אשר בידו הבני לא רחם, על דבר גבולו של אחי היהודי אשר בקשתי להסיג! אנא, חושה אל תעמוד! גש אל הגרף והסר מעלי רק את המוות הזה!"

"מני אז", סיים זליג את סיפורו, "יושב אני בשלום ובשלוה תחת גפני ותחת תאנותי, ואת הבטחתי לצדיק מסאסוב, נשמתי עדן, לא אשכח עוד ולא אפר לעולם ועד!"

"ובכן, זהו, אפוא, הסיפור, אשר מדי בואי הלום, סטרליסקה, להסתופף בצל רבינו שיחיה, מוכרחני לשוב ולספרו באוזני מהלל ועד כלה!" - - -

כיסופים לרבינו

חיי מוהר"ן - ת"ה

ענה ואמר הראש השנה שלי הוא חדוש גדול, והשם יתברך יודע שאין הדבר הזה בירשה מאבותי, רק השם יתברך נתן לי זאת במתנה שאני יודע מהו ראש השנה. לא מבטיח אתם כלכם בודאי תלויין בראש השנה שלי, אלא אפלו כל העולם פלו תלוי בראש השנה שלי:

כיבוד אב ואם

עובדות והלכות על המצווה החשובה

המשך משבוע שעבר: הסוחרים של הגרף טכסו עצה איך למצוא בעל אחוזה לגרף.

דאוגים וחפויי ראש הגיעו אל הפונדק אשר בעיירה הסמוכה, ונתיישבו על כוס שיכר לתכנן את צעדיהם הבאים.

"לא נוכל לוותר על מסחרנו עם הגרף!" - נענה אחד מתוך החבורה - "הלא את כל פרנסתנו שואבים אנו זה שנים ארוכות ממסחרנו עמו!"

"שום חוכר יהודי לא ייאות לדרוך עוד על אדמותינו", השמע שני את הירהורי לבו, "שמו הרע של דומבינסקי היה זה מכבר לדראון לכל הסביבה, ואיש לא יטה עוד אוזן להבטחותיו!"

"סבורני", נענה השלישי להכריע ביניהם, "כי נצטרך להשיג איזה יהודי עני, בעל משפחה, לשלשל לידו מטבע הגונה ולשכנע אותו ייאות להכניס את עצמו באותה חכירה! כל מחיר שנשלם לאותו אדם יהא שווה בעבורנו, ובלבד שלא נפסיד את סחר הבקר עם הגרף!" - - - "הצדק איתך!" - הפטירו אחריו כולם פה אחד, ושקעו דוממים במחשבותיהם.

ההלך העני ששכב על גבי הספסל הסמוך, מיהר לקפוץ מעל משכבו ולקרב עצמו אל החבורה.

"סלחו לי על שהאזנתי לשיחה לא ליי", פתח בהתנצלות, "אולם, דומני, כי יש בידי לסייע לכם במתרון בעייתכם!" "דהיינו?" - נענו כולם כבמקהלה.

"אני האיש! הנני מוכן ומזומן לקבל את ההצעה!" "מי אתה ומה מעשיך?" - נתשעת מישהו ראשונה ושאל. "זליג שמי, בן סאסוב אני, ובעל עגלה הייתי עד זה לא מכבר!" - השיב ההלך לפי תומו - "לאחרונה, על פי מצוותו של הצדיק רבי משה לייב בן עירנו, יצאתי לנדוד בעיירות, כדי להשיג אחוזה נאה בחכירה - דומני, אפוא, כי לכך נתכוון אותו צדיק בשליחותו!"

"ברוך הוא ובורך שמו!" - נשאו הסוחרים את עיניהם ולבם השמימה בחודיה, ולאחר שהיטיבו לבם בסעודה, נטלו את זליג עמם ויצאו יחדו לארמונו של הגרף דומבינסקי - - -

"הרחבות והמנוחה אשר השגתי באחוותי של הגרף דומבינסקי, אינן ניתנות לתיאור. כמו הפך הנמר את חברבורותיו, נהפך הגרף והיה לאיש אחר, ומלבד מה שגידלני ורוממני, אף נושא הוא אותי על כפיים, וממלא כהרף עין את כל משאלותי לטובה. כה יתן וכה יוסיף ה' גם הלאה!" "אף אני, נתתי תודה לבורא עולם על חסדו הגדול אשר הפליא עמדי, ואף את הכרת הטוב שחבתי לצדיק הקדוש מסאסוב לא שכחתי."

משגר הייתי אצלו מתנוגת משקי ושדותי, ואף מעות הרבה, שהיה צריך כפעם בפעם לשם פדיון שבויים, הכנסת כלה ושאר מצוות שנתעסק בהן, מקבל היה אצלי בעין יפה וביד רחבה. אולם במרוצת השנים הטובות, מרוב שפעת טובה, החילותי משכח מלבי קימעה קימעה את הצדיק ואת חובתי כלפיו; חמדת הממון גברה עלי, חדלתי להענות לבקשות הסיוע שהופנו אלי מעם הצדיק, והתחלתי מקמץ מנתית צדקה בכלל, ככל שרק יכולתי.

בעת ההיא, כלו עשר השנים הראשונות שנקצבו בחוזה החכירה שלי, ולחרדתי הרבה נודעתי, כי יהודי בשם פרץ, הצליח מאחורי גבי לחתור תחת מעמדו, וכבש את לבו של הגרף לנשלני מן החכירה ולהעבירה אליו.

"אחוז אימה ופחד הגעתי לסאסוב, וככלי מלא בושה וכלימה נכנסתי אל הקודש פנימה. "רבי קדוש!, התיפתחי בבכי, 'חטאתי, עויתי פשעתי, וכזאת וכזאת באתני! אנא, חושה נא, רחם נא, חמול נא, לבל אנושל מחזקתי, והנני מבטיח בזאת, בהן צדק, כי מעתה ועד עולם לא אשוב לכסלה עוד! ביתי יהיה פתוח לרווחה בפני כל אורח, וידי תהיה פתוחה לכל צדקה שהיא!"

חמש אפשרויות לתרום לילדי הצדיק				
בהעברה בנקאית	בהוראת קבע	בנדירים פלוס	לידי המשגיח	אשראי טלפוני
בנק מרכנליל 17 סניף 621 חשבון 099930 על שם ילדי הצדיק	קוד מוסד 27397 על שם ילדי הצדיק	כתבו בחיפוש: ילדי הצדיק	הרב נפתלי ביק הי"ד 052.715.6621	חייו עכשיו: 02.532.532.4 שלוחה 2

